Ч. 223. Середа 19 (6) жовтня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА принимають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краевий.

97 засідане І. сесиї IX. періоду з дня 17-го жовтня 1910.

Вчера розпочало ся засідане о год. 10½ рано відчитанем петиций.

Пос. Швед попирав петицию гром. Єлесьна на пожарничі реквізити, пос. Клескиі погорільців з Коломиї о запомогу а пос. Скварко петицию погорільців в Бортятині о запомогу.

Повітовий суд в Лімановій вніс письмо в справі видачі пос. о. Стояловского. Відослано то домагане до комісиї правничої.

Нагляче внесене зголосили посли Пінїньский, Козловский і Мілевский про непридїлюване коштів, що змагають до піднятя виплат в готівці; пос. Т. Ценьский зголосив нагляче внесене о підмогу для погорільців в громаді Костюкова Новосілка а пос. Шецель в справі запомоги для погорільців в Плавчи малій (пос. Бережани).

Звичайні внесеня поставили п. Ценьский в справі упамятненя 50 річниці істнованя сойму, пос. Вітос в справі твореня нових урядів і складниць почтових та заведеня листоносів по селах, пос. Швед о украєвлене доріг з Живця на Угорщину.

Інтерпеляциї внесли пос. Кренжель в справі надужить судових властий при стяганю коштів, получених зі спростованем ґрунтових книг, пос. Т. Ценьский о оминене перепон в переправах поромом через Днїстер з приводу пароплавби, п. Петрушевич в справі прищіпиці в пов. рудецкім, в справі протесту про вибір зверхности громадскої в Новім Селї в (пов. Збараж), в справі поведеня повітового виділу в Ягайльоньскім Городку ізза язви полевих миший.

Опісля приступлено до дневного порядку.

Пос. Леваковский мотивував своє внесене в справі виготовленя проєкту забудованя ріки Лєтни, замічуючи, що надводні села є нараженї що року на великі шкоди. Внесене се передано комісиї для краєвого господарства.

Наступила дальше дебата над наглим внесенем п. Лева в справі реформи виборчої.

В обширній дискусиї над тою справою по промовах пп. дра Адама і Короля забрав слово Є. Е. п. Намістник др. Бобржиньский. Бесїда п. Намістника звернена була насамперед против закидів демократичних послів Лева і Адама, котрі однак були собі просто противні. П. Лев закинув, що п. Намістник не клав притиску і не виступав досить енерґічно в цілій справі реформи виборчої, а п. Адам зі становища автономічного брав п. Намістникови за зле, що п. Намістник взяв участь в працях над реформою виборчою взагалі і що старав ся о те, аби становище правительства в тій справі було послам звістне і щоби они могли з тим становищем після своєї гадки числити ся.

На ті два просто противні собі закиди п. Намістник відповідає, що яко шеф краєвого правительства і заступник після статута державного правительства супротив сойму, уважає своїм правом і обовязком брати участь в законодатних працях сойму після своєї найліпшої волї і знаня і ту участь буде брати, очивидно не накидаючи нікому своєї гадки і не вяжучи нічим сойму.

П. Намістник беручи участь в нарадах, старав ся пояснити в кождій подробици становище і погляд правительства і мати все готову відповідь. Брав і бере участь в засїданях президий клюбів, очивидно лише таких, на які був прошений. Рускі посли на однім з засїдань зробили п. Намістникови закид, що бере участь лише в засїданях клюбів польских. От-

ЧАРІВНИК.

(Оповідане з полудневої Африки).

(Конець).

Коли Гарден так стояв готовий до оборони, прошиб страшний жалібний крик нічну тишину, так повний пристрастної лютости і жалю, такий пекольний в виявлению непримиримої ненависти, такий розпучливий в силї болю, що навіть тверде мужеске серце Гардена на хвилю задрожало. Але й та страшна хвиля минула і на ново під усіяним звіздами небозводом залягла мертва, тяжка тишина нещастну долину.

Година за годиною минала і все ще стояв він, вартуючи в тіни і під охороною своїх дерев, дожидаючи нових подій та вискакуючи від часу до часу наперед, аби докинути трохи ріща до вигасаючої ватри з бажанем, щоби як найскорше настав день та зробив конець тій ночи повній страхітя. Але полудневий хрест досягнув лише що зеніту, отже була лише північ. Тихий зойк і немов би плач ніс ся вздовж долини з вечірним вітром, а воздух немов би був повний якогось тихого шепоту страхів. Стоячий самітно на варті чув, що ціла єго шкіра свербіла, немов би воздух був переповнений електрикою: але не видко було нічого і з безхмарого неба сияли звізди в цілій своїй величи і красоті. Помимо того, що всіми силами старав ся відогнати від себе то враженє, то однако не міг позбути ся того чувства, що єго зі всїх сторін окружають якісь дивні страхи. Та гадка чим раз більше переважала у него, ним заволоділа якась дивна отяжілість, чув, що сили єго опускають і обгортала єго сонність мов під впливом гіпнотизму.

Якийсь клекіт наполохав єго і привів скоро до сьвідомости. Рушниця випала з єго рук. Він підніс єї і з великим напруженем відогнав від себе сонність і утому. Стояв на ново на своїм становищи як холодний, тверезий чоловік, що привик був навіть найбільшим небезпечностям ставити чоло, не моргнувши навіть оком.

Нараз роздав ся голос від сторони високої трави:

— Umlunga (білий чоловіче), ти поубивав мої пси! Що має з тим стати ся, що убиваєш мисливскі пси isanusi'ого (чарівника) з долини костий?

— То, що я убив, були два дикі зьвіри, котрі хотіли позбавити мене житя — відповів Гарден. — Житє мого пса за житє твоїх псів! Вийди наперед, Манґені і говори зі мною око в око.

Трава зашуміла і в круг сьвітла ватри вийшов великаньский мурин. З виїмком запаски із шкір диких котів, так званої „мутиї“, був цілий голий, а в руці держав кілька „ассаґаї“ (спис) і велику булаву. Гарден не міг не дивувати ся відвазі мурина, котрий мусів знати, що єго житє було в Гардена руках. Коли мурин виступив наперед, вийшов і Гарден з тіни своїх дерев і поступаючи поволи наперед, держав перед собою рушницю.

— Житє твоїх псів за житє моїх псів — повторив Гарден. — Чи тепер буде розходити ся о твоє житє за моє? Говори скоро, Манґені, бо твій дух скоро полетить в тьму пекла.

У відповідь відкинув мурин далеко поза себе свої ассаґаї і булаву.

— Я безоружний — то було всьо, що сказав ідучи наперед до ватри.

Гарден спустив в долину свою рушницю і поступив напротив него. Єго погляд скоро перебіг по великаньскій стати мурина, по широких грудях, дужих плечах і многих инших ознаках незвичайної фізичної сили. Дві річи впали єму особливо в очи, величина і тяжкість рук та плоске, назад подане чоло мурина, на котрім видко було тепер велику зморщину, як на чолї малп великої породи. Чарівник присїв коло ватри, Гарден, з рушницею в руці став собі напротив него.

Мурин почав перший говорити:

— Що робить umlungu в тій повній духів долинї?

— Де ті духи, Манґені? — відповів Гарден. — На всякий спосіб долина тепер о два духи біднїйша.

Черти чарівникового лиця викривили ся немов від шаленого гніву. Якусь хвилю не говорив нічого, відтак промовив:

— Мусить бути неустрашимий чоловік, або дурний, що вибирає ся в долину костий в часї нового місяця. Слухай! Тепер тіни ночи найглубші і найтемнїйші і тепер приходить го-

же п. Намістник заявляє, що возьме участь також в нарадах руских послів і зложить одвітні поясненя, коли буде там запрошений.

Промавляли ще пп. Стила, Яорский, Рутовский, Левицкий, Чайковский і Вітос, почім п. Маршалок перервав дальшу дискусию і закрив засідане по год. 2 з полудня, назначуючи слідуюче на нині о 10 год. рано.

Новинки.

Львів, дня 18-го жовтня 1910.

— Іменованя і перенесеня. Міністерство торговлі іменувало укінченого студента прав, Ів. Длужиньского, концептовим практикантом почтовим для округа гал. Дирекциї почт і телеграфів у Львові. — П. Намістник переніс ст. інжинїра. Захар Войцеховского з Коломиї до Львова, а інжинїра Ем. Вратра зі Львова до Коломиї: — офіцияла поліциї, Петра Здзейовского зі Львова до Стоянова; — управителів лісів і домен державних, Каз. Гепперта з Мигової до Берегів і Йос. Шмида зі Львова до Мигови.

— Конкурс на запомоги з фонду А. Бончевского. Відповідно до вимог фондацийного акту оголошує отсим Наукове Тов. ім. Шевченка (Львів, Супіньского 17) конкурс на дві зворотні запомоги з фонду пок. Антона Бончевского по 225 К, призначені для студентів університету сьвітских факультетів. Кревні фундатора мають першеньство. Наділений запомогою мае підписати реверс, в якім зобовяже ся звернути побрану запомогу фондови, скоро зможе. Удокументовані подавя належить вносити на адресу Виділу до дня 20 падолиста 1910 р., а на їх зворот залучити марку на 45 сот. — За Виділ: М. Грушевский, голова. В. Гнатюк, секретар.

— Конкурс. Товариство „Руска Захоронка" отвирає у Львові з днем 1 падолиста с. р. трету захоронку (на Личаківскім передмістю) і в тій ціли розписує отсим конкурс на посаду учительки. Вимагана кваліфікация: матура і курс фреблївский. Платня після умови. Зголошеня приймає п. С. Рудницка (ул. Льва Сапіги. 29).

— На памятник Т. Шевченка в Києві доси вже зібрано 66.416 карбованців, з яких у київскім комітеті лежить 34.227 карбованців, у Полтавскім земстві 27.689 карб. і в Золотоношскім земстві 4.500 карб. В Галичині збирають тепер на сю ціль філії львівского „Сокола". Доси прислало свої складки 8 філій, разом в квоті поверх 100 К. Найбільше дала пожарна філія в Вигнанці к. Чорткова, бо 50 К. Гроші складає ся або на щадничу книжочку в Кр. Союзі кред. або в почтовій щадниці. Речинець до збираня складок продовжено до кінця грудня с. р.

— Українська мова в церкві. Київске „Село" доносить: Недавно в однім з повітових міст Чернигівщини гурток парохіян за приводом одного сьвідомого Українця постановив удатись до архієрея з прохапем, щоби у їх церкві проповіди говорились українскою мовою, щоби на Великдень, коли читають евангелиє всїма мовами, читано евангелиє також мовою українскою й щоб самим парохіянам дозволено читати під Великдень Діянія апостолів українскою мовою. Чи вийде що з сього прохання чи ні — додає згадана часопись — се невідомо, але булоб добре, колиб і по инших місцях українські люди подавали такі прохання.

— Скарби в стародавних пивницях. Над Дністром, двайцять верств від стациї Кодима коло місточка Рашків в селї Загнїткові, де властителем більшої посїлости есть тепер селяньский банк, докопали ся підчас копаня керниці в старім парку в глубині чотирох сяжнів якогось муру. Позаяк у тамошних людий була здавен давна повірка що десь глубоко в земли суть „льохи" а в них великі скарби, то копано дальше довкола муру і докопано ся дійство до льоху, в котрім знайдено бляшану посудину, а в ній плани підземних коритарів, з котрих показало ся, що они доходять аж до Днїстра і мабуть стоять в звязи з давним замком в Рашкові. Знайдено також спис скарбів, укритих в тих підземних пивницях, в котрім крім кільканайцяти бочівок золота і срібла находить ся ще множество оружия і сїдел. Пляни і спис уложені в польскій мові. До скарбів ще не дійшли, а можливо, що їх навіть нема. Вхід до пивниць опечатано і поставлено сторожу до часу приїзду археольогічні комісиї з Петербурга.

— Справа обманьства на 20.000 К. Львівска поліция розписала стежні листи за Юлїем Коліпером, бувшим урядником тов. Assicurazioni Generale і за его товаришем Людвиком Ерліхом бувшим агентом торговельним, що до котрого стверджено, що то він відбирав гроші в банку. За обома й слід пропав. Они, як то вже стверджено, виїхали зі Львова ще дня 4 с. м., отже мали досить часу, щоби ще в пору знайти собі безпечне місце. Оба закупили собі в львівских склепах богато елегантного одїня і біля, пледи, портфелї, валізки і т. п. а відтак купивши білети II кл. поїхали поспішним поїздом, здаесь, до Відня. Коли правда, як говорять, що товариство Assicurazioni Generale на другий день не посилало урядника до банку по гроші і що там мабуть зявив ся мантїй другий раз, то о безличности і відвазї злодія сьвідчила би ще більше слїдуюча обставина. Коли іменно ліквідатор кр. Банку сказав мантїєви, що вже хтось вчера відобрав гроші то мантїй удав, що не вірить і казав подати собі книги.

— З „Сокільского Базару". III. Звичайні Загальні Збори товариства торговельно-промислового „Сокільский Базар", стов. зар. з обм. порукою у Львові, відбудуть ся дня 28. жовтня 1910 о год. 7. вечером в льокали „Львівска Русь", Ринок ч. 10. II. поверх. Порядок зборів: 1) Відчитане протоколу. 2) Принятє білянсу за рік 1909/10 і уділенє Дирекциї і Надз. Раді абсолюториї. 3) Звіт контрольного Комітету. 4) Звіт ревізийного Союза. 5) Доповненє виборів членів Надз. Ради на місце вильосованих і уступивших і 3 заступників Ради. 6) Затвердженє вибору 3 директорів і 2 заступників. 7) Внески та запити. На случай, коли би Заг. Збори не могли відбути ся в означений год. задля браку комплету, назначує ся на год. 7¹/₂ другі заг. збори, які рішають без огляду на число присутних членів § 11 ст. За Надзираючу Раду Тов. „Сокільский Базар" у Львові: *Илько Яремкевич*, предсідатель. *Семен Горук*, секретар.

— Другий спілковий курс в Перемишли. Заходом перемиских філій краєвого товариства рільничого „Сільский Господар" і товариства „Просьвіта" відбуде ся в Перемишли в часі від 10. падолиста до 10. грудня 1910 включно II. спілковий курс, який обнимати-ме два фахові курси: 1. касовий курс — для практичного вишколеня людий до веденя торговельних спілок (крамниць, спілок сист. „Рочдель" і т. д., котрий тревати буде 19 днів, від 22-го падолиста до 10-го грудня с. р. включно. На курс будуть приняті передусім ті, що ведуть каси, зарібково-господарскі спілки, торговельні спілки і крамниці та взагалі всі ті, що вже займають ся, або хотять займати ся економічно-орґанізацийною роботою серед нашого народа. На курсї запізнають ся участники з основами, цїлями і значінем спільництва (кооперациї), пізнають веденє книг касових і торговельних, купецкі рахунки і переписку, товарознавство, засади торговлі, закони і приписи стемплеві і податкові, словом попри практичне вишколенє до веденя спілок кредитових і торговельних, — набудуть богато хосенних і потрібних їм відомостий. — Щоби однак віднести правдивий хосен з курсу, мусять мати участники такі необходимі відомости: поправне читанє і писанє, чотири головні ділання числами цілими і дробами (додаванє, відниманє, множенє і діле-

---

дина, в котрій духи піднимають ся і дають ся чути. — Єго голос знизив ся до шепоту: Слухай, umlungu, слухай!

Знов поніс ся тихий зойк понад долиною; знов почуло ся дивний шепіт. Чим раз голоснїйший і голоснїйший ставав тихий шепіт, аж перемінив ся в виразні тони. З тонів зробив ся голосний крик, шепіт перемінив ся на плачливу жалобу. Крики, плач і рик болю, просьби о ласку, зойк ранених і наляканих — всі ті голоси наповнили воздух і перемінили ся в голоснє, довге риданє. О уши Гардена відбивали ся з великою силою ті филї голосів і єму в голові закрутилось, чув, що тратить розум. Але мимо того очи єго були все обернені на чарівника. Гадка на гіпнотичне приспанє прошибала єго мозок, але він відкинув від себе ту можливість, бо в чертах мурина не виявляло ся нїчого иншого крім великого майже сумовитого страху, а цїлий крик у воздусї був надто дійстний і за довго тревалочий, як щоби він мав ще носити ся з гадкою о гіпнотизмі. Висока трава шуміла, немов би вихор понад нею уносив ся і Гарденови видавало ся як коли би поодинокі тїни перелітали попри него ід горішному кінцеви долини.

Поволи, поволи завмер той крик і зойк і Гарден почув, як дивна якась тяжкість і сонність чим раз більше придавлювала єго. Боров ся против того цїлою своєю силою. Понурі черти чарівника ярко осьвітлені полуминію ватри і обернені на него справді не причиняли ся до того, аби наводити на когось сон. Але хоч як против того боров ся, чув, що тратить сьвідомість і вкінци упав як довгий на землю, стискаючи в руці рушницю. Єго очи замкнули ся і він чув, як поволи і против своєї волї западав в сон...

Холодний подув вітру, що діткнув єго лиця, привів єго знов до сьвідомости. З найбільшим напруженєм отворив очи і побачив чарівника, що похиливши ся, стояв над ним з тяжкою, широкою ассаґаєю в руці. Вигляд єго лиця був страшний. Єго брови підносили і спускали ся в скорих судорожних рухах, а вишкірені зуби надавали єму вид найбільшої, смертельної ненависти. Хвилю лиш глядів на лежачого перед ним ворога, але коли підняв руку з блискучою списою, зібрав Гарден з надлюдским напруженєм цїлу свою енерґію. Опер ся лївою рукою о землю, аби до половини підняти ся і потиснув правою курок своєї рушниці, в тій самій хвили, коли списа мала на него упасти. Удар списи оминув єго і з глубоким зойком болю упала тяжка стать чарівника коло ніг Гардена.

Коли Гарден ще дивив ся на трупа, поніс ся у воздусї на ново зойкіт і плач і як Гарденови здавало ся, сим разом якось ворожо. У воздусї появило ся множество тїний і гамір немов би наближав ся до него. Тїни здавало ся танцювали довкола него, пекольний гамір дійшов до такої сили, що Гарден мов би кннений чим на землю, повалив ся і вкінци попав на ново в несьвідомість.

Сонце стояло вже в головах, коли він пробудив ся. Мов розбитий, з болем у всїх членах, з якимсь дивним, незвичайним шумом в голові підняв ся на ноги. Перед ним, широко розвинувшись лежав труп чарівника з кулею в серци, трохи дальше від него лежали убиті зьвірі, що з такою завзятостию нападали на него. Скоро зібрав Гарден свої річи, закинув рушницю на рамя і пустив ся скорим кроком до виходу з долини. Мимо своїх сталевих нервів і при цїлій своїй любови для диких і незвичайних пригод, нїчого було би єго не спонукало провести ще одну ніч в тій зачарованій долині.

Коли дійшов до кінця долини, обернув ся, аби ще послїдний раз кинути оком на місце, де зазнав таких страшних пригод. Спокійно дрімала долина в сьвітлї сонця і нїчо не вказувало на ту дику борбу, якої видцем була она послїдної ночи. Дивно! Чи то всьо було правдою, чи тілько диким сном? Але нї, то була правда! Чиж не кружляли ще доси хижі птиці над місцем, де лежав убитий Манґелї з своїми „мисливскими псами"? Мороз перейшов по тїлї Гардена і він чим скорше пустив ся до свого табору, де застав обох „боїв" дожидаючих єго в смертельній тревозї.

Від того часу оминав Гарден північно-всхідну сторону Трансвалю і почав частїйше як доси заглядати до міст. Єго охота до диких пригод зменшила ся і в рік пізнїйше поселив ся він постійно на одній фермі над рікою Селяті.

Про свою пригоду в „долинї костий" оповідав лиш рідко і то нерадо.

не, знане мір і ваг. Без тих конечних відомостий буде для участників поступ в науці неможливий. — Зголошуватись треба — устно або письменно — найдальше до кінця місяця жовтня 1910 р. у секретаря п. Василя Кицули, Перемишль, Побереже Франц-Йосифа ч. 1, і при тім треба подати: вік зголошуючого ся, які школи покінчив, на який курс зголошує ся — касовий чи торговельний — і чи хоче на науку з дому доходити, чи ночувати в Перемишли. — Участники курсів будуть могли дістати за малою оплатою нічліг і снідане. Наука на курсі безплатна. — Перемишль, 8 жовтня 1910. — За філію краєвого товариства рільничого „Сільский Господар“: *І. Корнецьо. В. Гнилевич.* — За філію товариства „Просьвіта“: *Ол. Ярема, др. Т. Кормош.*

— Шкільництво серед бразилійских Русинів. Як доносить куритибский „Прапор“ ухвалив „Народний З'їзд“ основати „Українську шкільну Раду“ в Бразилії з місцем перебуваня в Прудентополіс яко головнім місті бразилійской України, в склад котрої входилиб: 1) голова ради шкільної, 2) єго заступник, 3) інспектор краєвий, 4) двох секретарів, 5) двох скарбників, 6) двох радних і 7) двох контрольорів.

Се був би — каже „Прапор“ — осередок нашого шкільництва, наша найвисша власть шкільна, наша опіка над школами. Рада шкільна має старатись, щоби в кождій і найменшій рускій кольонії була добре зорґанізована школа, добрий учитель, та щоби сей учитель мав відповідне удержанє.

На се все потрібно фондів, а сего фонду ніхто нам не дасть, лиш мусимо самі о него старатись, мусить старатись сам нарід. В тій цїли ухвалив „З'їзд“ завязати „Шкільний Союз“. Є се рід товариства, яке має на цїли достарчувати „Раді шкільній“ потрібного фонду. До сего Союза повинен належати кождий сьвідомий Українець без взгляду, чи має діти до школи чи ні, значить, кождий повинен рішучо зобовязатись жертвувати місячно найменше 300 рейсів (около 80 сотиків) на народне шкільництво, на шкільний фонд. Се конечність народна і ніхто не повинен відтягатись від неї; се народний наш обовязок, сего вимагає наша будучність тут в Бразилії. Тепер коли скликуєте віча для вибору свого кандидата на депутованого до „Народної Ради“, завзивайте всюда нарід до спільної праці для шкільництва, до вступлюваня до Союза шкільного. Збиранєм сего фонду мають займитись місцеві шкільні комітети. Коли ще де нема шкільного комітету, то треба як найскорше завязати, щоби сейчас взятись до збираня сего фонду шкільного, щоби як найскорше прийти в поміч „Раді шкільній“ в єї борбі з темнотою.

З початком 1911-го року буде отворена в Прудентополіс за старанєм „Української Ради Шкільної в Бразилії“ учительска семинария в цїли виховання так дуже потрібних своїх сил учительских. Кандидати без взгляду на вік будуть мусїли зложити вступний іспит, при якім буде вимагатись плавне читанє, поправне писанє а з рахунків всї чотири ділання. — Ось як забрали ся бразилійскі Русини до свого народного шкільництва! Самі собі закладають школи а не оглядають ся на нікого.

— Нове обманьство на 65.000 корон. Львів що до злодіїв, мантіїв і дурисьвітів зачинає робити конкуренцию таким містам як Будапешт, Відень, Берлин і т. п. Ледви що кілька днів минуло від часу, коли розійшла ся чутка про обманьство доконане в краєвім Банку, як вже маємо нагоду занотувати звістку про нове в троє більше обманьство. Львівска філія австр. Заведеня кредитового у Львові розіслала через Бюро кореспонденцийне слідуючий комунікат:

Вчера дня 17 с. м. одержала тутешна філія ц. к. уприв. австр. Заведеня кредитового з філії тогож Заведеня в Берні поручений лист з векслем до інкаса в Перемишли і з порученем виплатити тогож дня межи 4 а 5 год. в готели Метрополь якомусь Леопольдови Зінґерови, заступникови якоїсь фабрики сукна в Берні суми 65.000 корон за розслідженєм тожсамости підпису, дальше за кличем і оказанєм оріґінального листу поручаючого берненьской філії до Allgem. Ungar. Creditbank в Будапешті. Позаяк підписи фірмантів берненьской філії як на поручаючім листі так і на приложеним до него векслі не полишали ніякого сумніву а також і инші ознаки того листу промавляли за єго автентичностию, вислала тутешна філія свого урядника разом з возьним до згаданого п. Зінґера, котрому тоту суму виплачено по справдженю тимже урядником згідности письма, клича і поручаючого листу.

Коли однак той урядник вернув до бюра і подав до відомости своє спостережене що до особи п. Зінґера, віднесено ся телєфонїчно до берненьскої філії з запитанем що до правдивости порученя виплати, а коли звідтам наспіла відповідь, що філія не вислала ніякого того рода листу до Львова, пороблено сейчас вчера вечером кроки в цїли придержаня того якогось Зінґера. Полиция однак зайшовши до готелю „Метрополь“, застала в комнаті, котру займав той якийсь Зінґер, лиш валізку, а в ній сопрний гранчастий камінь, сам же Зінґер щез без сліду. Пошкодоване заведенє визначило 2000 кор. нагороди за вишуканє і придержанє виновника того вирафінованого обманьства.

Два характеристичні при сім обманьстві моменти впадають в очи, а то, що мантій казав собі принести гроші до себе а не ласкав був пофатиґувати ся до банку, а відтак тота необачність урядників Заведеня, котрі мимо недавного обманьства в краєвім Банку не були на стілько здогадливі, щоби поспитати в Берні перед виплатою, але спитали аж тоді, коли мантій мав гроші в кишени. Та й то певна річ, що той п. Леопольд Зінґер то давнійший якийсь Лейба Зінґер.

Телеґрами.

Відень 18 жовтня. В комісії войсковій угорской делеґациї виголосив нині міністер війни Шенайх експозе, в котрім зложив основний звіт з войскових зарядженьь пороблених в причини анексийної кризи.

Ченстохова 18 жовтня. Вчера вивезено з місцевого арешту до вязниці в Петрокові дорожкаря Пянку, котрий віз софу з трупом до Завад, монастирского послугача Роґоса і монастирских служачих Вуйціка і Блясїкевича.

Ченстохова 18 жовтня. В ході слідства взивано ОО. Павлінів: Петра, Пія і Ромуальда до бюра полицийного, де їм показувано дорогоцінности, які Олена Кржижановска зложила в скринці в депозиті в цукроварни в Шреняві. Павліни не могли сказати, чи тоті предмети походять з ясноґурскої каплиці.

Теґеран 18 жовтня. Нота анґлійского правительства повідомляє Перзию, що Анґлія, коли би до 3 місяців не заведено в полудневій Перзиї порядку, була би змушена видати якісь зарядженя в справі утвореня льокальної власти під командою анґльо-індийских официрів. Кошти удержаня тої власти будуть покриті з підвисшеня мита в перскім заливі. Коли би показала ся неможливість уживаня краєвого войска, то тоді виступили би індийскі войска. Подібні зарядженя Перзия уважала би за перший крок єї подїлу і могло би прийти до дуже поважних заворушень.

Атини 18 жовтня. Веніцельос в розмові з королем заявив, що приймe місию утвореня кабінету і предложить листу членів нового кабінету.

Петербург 18 жовтня. В виду подій в ченстоховскім монастири виделеґував міністер справ внутрішних до Ченстохови в цїли всестороннього розслїду справи начальника департаменту для справ духовних Петрова.

Лісбона 18 жовтня. Арештовано 5 осіб підозріних о убитє адмірала Реіса.

Льондон 18 жовтня. Після вістий з Ню-Йорку настало там занепокоєнє про Вельмана, котрий з 6 пасажирами полетів Ґальоном до Европи, бо від 30 годин нема о нїм ніякої вісти.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, **9·50**.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).